

prima instanță: L. Lupașco.
instanța de apel: S. Caitaz,
A. Doga, A. Nogai.

dosarul nr. 2ra-280/15

Î N C H E I E R E

12 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Galina Stratulat, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Termoactiv”, avocatul Natalia Covaliov, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Termoactiv” împotriva Asociației de coproprietari în condominiu nr. 55/285 și Donțu Igor cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014

c o n s t a t ă

La 25 iunie 2013, societatea cu răspundere limitată „Termoactiv” (în continuare – S.R.L. „Termoactiv”) s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de coproprietari în condominiu nr. 55/285 și Donțu Igor cu privire la încasarea datoriei, penalității și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a invocat că, la 24 decembrie 2012 a încheiat cu Donțu Igor acordul nr. 11/12-2012 privind furnizarea energiei termice, prin care Donțu Igor s-a obligat să achite în beneficiul S.R.L. „Termoactiv” 1100 lei pentru fiecare gigacalorie consumată.

Menționează, că în pct. 17 din acordul nr. 11/12-2012 este prevăzută și

clauza penală în mărime de 1% din cuantumul sumei datorate pentru fiecare zi de întârziere.

Invocă faptul, că conform actului de verificare din 01 iunie 2013, Donțu Igor datorează 5419, 53 lei pentru consumul de energie termică și penalitatea în cuantumul sumei de 3488, 09 lei.

La data de 04 iunie 2013, Donțu Igor a fost somat să achite datoria restantă sus menționată însă ultimul a refuzat în mod tacit să plătească.

Solicită S.R.L. „Termoactiv”, încasarea datoriei în mod solidar de la Asociația de coproprietari în condominiu nr. 55/285 și Donțu Igor pentru livrare de energie termică în sumă de 5419, 53 lei, a penalității în cuantumul sumei de 3488,09 lei și cheltuielilor de judecată în sumă de 1270 lei.

Prin hotărârea judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 aprilie 2014, s-a admis parțial acțiunea, s-a încasat, de la Asociația de coproprietari în condominiu nr. 55/285, datoria pentru consumul de energie termică pentru perioada de 01 decembrie 2012 – 01 martie 2013, în sumă de 5419, 53 lei, penalitatea în cuantumul sumei de 3488, 09 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 1270 lei, s-a respins ca neîntemeiat capătul de cerere privind încasarea în mod solidar și de la Donțu Igor a sumelor sus indicate.

În motivarea hotărârii, prima instanță a constatat, că acordul nr. 11/12-2012 din 24 decembrie 2012 a fost încheiat între S.R.L. „Termoactiv” și Asociația de coproprietari în condominiu nr. 55/285. Totodată prima instanță a stabilit că între S.R.L. „Termoactiv” și Donțu Igor nu există careva relații contractuale or, acordul nr. 11/12-2012 din 24 decembrie 2012, nu a fost negociat cu Donțu Igor, acesta nefiind parte la acordul în cauză.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014, s-a admis apelul declarat de Asociația de coproprietari în condominiu nr. 55/285 în partea încasării penalității în sumă de 3488, 09 lei și s-a emis o nouă hotărâre în această parte prin care capătul de cerere cu privire la încasarea penalității din contul Asociației de coproprietari în condominiu nr. 55/285 s-a respins ca fiind neîntemeiată iar în rest hotărârea s-a menținut.

În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat, că acordul nr. 11/12-2012 din 24 decembrie 2012 nu prevede posibilitatea încasării penalității de la Asociația de coproprietari în condominiu nr. 55/285 în caz de neachitare a facturii pentru energia termică consumată.

La 09 decembrie 2014, reprezentantul S.R.L. „Termoactiv”, avocatul Natalia Covaliov, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014 cu menținerea hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 aprilie 2014.

În motivarea recursului menționează, că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Invocă faptul, că clauza penală prevăzută în contract se referă atât la consumatorul fără contract cât și la asociație.

Consideră, că instanța de apel urma să țină cont nu doar de interesele patrimoniale ale debitorului dar și de interesele creditorului.

Menționează, că instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale doar în situații excepționale, care nu au fost prezente la caz.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute în normele de drept citate.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și clauza penală prevăzută în contract se referă atât la consumatorul fără contract cât și la asociație, nu pot fi reținute pe motiv că sunt neîntemeiate, în acest sens instanța de apel a examinat just și sub toate aspectele probele invocate de către părți în contextul circumstanțelor constatate iar obiecțiile recurentului sunt apreciate ca declarative, fără suport legal și constituie un punct de vedere al recurentului care nu se încadrează în temeiurile de declarare a recursului.

Totodată nu pot fi reținute argumentele recurentului cu referire la reducerea clauzei penale or, respingerea ca neîntemeiată a solicitării de încasare a penalității nicidecum nu reprezintă o reducere a clauzei penale.

Astfel, instanța de recurs notează că recurentul, nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art.6 paragraf 1 din Convenție, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Termoactiv”, avocatul Natalia Covaliov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată

„Termoactiv”, avocatul Natalia Covaliov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru